מעריב — Vrijdagavond.

Synagoge is gekomen, wordt na den laatsten קדיש יתום (§87) St. 23 uitgesproken, gevolgd door den half-קדיש-מדרבנן. Alles in §§ 88 en bij is ook voor dezen קדיש van kracht.

§89 Na elk מעריב, behalve מוצאי יום כיפור en מוצאי שבת (§ 50), wordt er geteerd en רבנן קדיש uitgesproken, zooals in § 27 is aangegeven. — De laatste zin van § 26 is ook hier van toepassing.

שבת

Vrijdagavond.

§90 Vrijdagmiddag worden steeds מעריב en מנחה — met לכו נרננה enz. ertusschen (§ 93) — onmiddellijk na elkaar uitgesproken; ⊤

§91 Vrijdagmiddag fungeert bij voorkeur bij מנחה een ander als חזן — mede tal de enz — dan hij, die bij מעריב als חזן fungeert.

§92 Bij מנחה wordt geen תחנון gezegd (§ 71); en geen אבינו מלכנו (§ 72); en geen תענית צבור op (§ 73) — wel עננו.

§93 Iederen Vrijdagavond, ook indien het יום כיפור is, wordt לכו נרננה enz. met מזמור שיר en לבה דודי enz. uitgesproken; behalve op כל נדרי-avond.

§94 לכו נרננה enz. wordt geheel door חזן en Gemeente vers om vers gezeciteerd. Elk eerste vers van de Psalmen en elk laatste vers — ook indien dit reeds door de Gemeente is uitgesproken — worden door den חזן gereciteerd.

§95 De regel לבה דודי wordt voor זמור וזכור twee maal door den חזן gezongen. De Gemeente herhaalt den regel לבה דודי niet; ⊤

⊤ behalve כל נדרי-avond (§ 640).

§91a De omgang met de bus (§ 19) heeft niet plaats.

⊤ doch zegt dadelijk het couplet זמור וזכור, gevolgd door den regel לבה דודי; daarna worden beide door den חזן voorgedragen; dan zegt de Gemeente het couplet לקראת שבת met den regel לבה דודי; vervolgens draagt de חזן beide voor; enz.

§96a Omtrent התנערי מעפר op een Vrij-dagavond, aan טוב or daaraanlitende, zie § 214a.

§96b Degene, die den קדיש van אבת heeft uitgesproken, blijft haar de חזן (§) staan, totdat deze het מבורך לעולם ועד na ברוך ד' המבורך לעולם ועד heeft uitgesproken.

F De קהל, resp. קהלים, heeft, resp. hebben daarbij een [illegible] aan, dat pas aan het einde van den Hoofdst wordt afgelegd.

7 — De קדוש begint dadelijk met ברוך פרי הגפן van ברכה en de קצרי וגו' formulier (wat כהנים חדשים הרב והבנין ורבותי קצרי מורה מרינו הרב ר' יצחק קייזר טירנא § 100 6(2.5 ד. 2 ע.ה. (Warschau 1871 Lewensohn). (Vgl. bij § 186) een כהנים laat weg.

§96 - zie overige blz.

Vrijdagavond

§ 95 Bij de חזן op het לכה דודי staat de קהל op.

§ 97 Indien een קהל, resp. קהלים, de Vrijdagavond in de שבעה, ook indien de שבת reeds is geëindigd, ter Synagoge komt, resp. komen, blijft hij, resp. blijf en zij tot na den קדיש voor ברכו in het voorportaal of de wachtkamer en wordt hij, resp. worden zij daarna door den Opperrabbijn of die hem vervangt bij de deur toegesproken met de woorden בתוך קהל (קהלים resp.) המקום ינחם אותך (אתכם resp.) בתוך שאר אבלי ציון וירושלים — die door de Gemeente worden herhaald — en vervolgens de Synagoge binnengeleid. F — Dit heeft niet plaats op Vrijdagavond als טוב יום is.

§ 98 Indien een חתן, die in de komende week huwt, ter Synagoge is, wordt הקהל geheel door den חזן gezongen (vgl. §§ 765 en § 814).

§ 99 Onmiddellijk voor עלינו wordt door den חזן de קדוש voorgedragen; behalve op den 1ste avond פסח (§§ 217 en 318).[1] 7

§ 100 Na קדוש drinkt een jongen of drinken jongens onder de 13 jaar van den wijn. Indien er geen is, dan drinkt degene, die קדוש heeft gezegd (Vgl. §

§ 101 Vrijdagavond wordt na יום קדיש dadelijk gezongen (Vgl. §§

§ 102 Na מגדל wordt „geleerd" en wordt קדיש דרבנן uitge-

[1] De 2e avond פסח kan niet op Vrijdagavond vallen, behoeft hier dus niet te worden vermeld.

Vrijdagavond. — שחרית של שבת

gebeden, zooals in § 27 is aangegeven (§ 9).

שחרית - ochtend. — שבת

§ 103 Wie op שבת-ochtend, wanneer een of meer van de בעלי בתי הכנסת ter Synagoge zijn, hangt het zijn מילה-Pozou, geen bekleed of רקד הנכה אם כפור יום.

§ 104 Hij פקוקי דזמרה en לקח עליה חזן fungeert een anderals dan de eigenlijke חזן, dus zal hij בתרא רקד en אב. als חזן fungeert (zie §§ 9, 12

§ 105 Omtrent het voordragen van לקח עליה zie § 5; de ברכות § 6 en; § 8; התורה המעביר שנה; Pr. 30 § 9; het voordragen van וכרות עמו הבדלה § 11.

§ 106 De eigenlijke חזן (§ 104) plaatst zich voor zoveel voor den ring en vangt daarmee aan (ook שבת חובה)(§ 12).

§ 107 Van הגדול שבת — ook indien hij ערב פסח is — af tot en met den שבת, voorafgaande aan den שבת voor den 1e סליחות-dag [dus: den שבת voor de 1e סליחות-dag niet meer] worden de שאלקה הכול יודוך en כל המעשים door לקח עליה of diehem vervangt — verzegd om verstregel had voorgedragen. Dit geschiedt ook indien יום כפור valt op שבת.

§ 108 Een zo wordt uitgesproken op de volgende שבתות:

1° שבת רקד הדש (vgl. §§

2° als een meer van de בעלי בתי הכנסת ter Synagoge zijn;

3° שבת הגדול;

שחרית של שבת

4° אבות נחמו;

5° אבות אודה;

6° אבות בקשות;

7° אבות חנוכה (§ לעיל) en eventueel den 2 מ אבות חנוכה;

8° אבות אקלים (§ לעיל)

9° eventueel den רקיעה אבות הפסקה[u];

10° אבות זכור;

11° eventueel den אבות הפסקה אני;

12° אבות פדה;

13° אבות החדש (§ לעיל)

14° אבות המועד (חול).

§ 109 Elke יחיד wordt ingeleid door den regel יחיד עולם בקונה.

De יחידות, behalve die op אבות קורות״ en op אבות רקיע חדש, beginnen met een korter of langer stuk, eindigende met een grooter of kleiner couplet, waarvan רקיע het laatste woord is; dit couplet wordt geheel door den חזן voorgedragen. De יחידות op אבות נחמו, אבות אודה en אבות חנוכה קורות״ bestaan geheel uit stukken, die op een dusdanig couplet eindigen; al deze slot-completten worden geheel door den חזן voorgedragen.

§ 110 Een וידוי wordt uitgesproken op de volgende אבתות:

אבות רקיע חדש 1° (§ לעיל)

---

u Alleen in een jaar, waarin פורים op Vrijdag valt, is die er niet.

שחרית של שבת

2° als een of meer van de בעלי ברית ter Synagoge zijn;
3° שבת נחמו;
4° שבת אודה;
5° שבת בראשית
6° שבת חול המועד פסח.

Op de קרבנות בראשית, evenal: שבת הפטרה en een שבת, waarop een חתן ter Synoge is, in de ~~afgelopen~~ het zij week gehuurd het zij in de komende week huwende, wordt geen קופן uitgesproken.

§ 111. Behalve die van שבת אודה (§ 604) en van שבת חול המועד פסח worden de קופנים, in § 110 genoemd, geheel door den חזן gezongen. — Omtrent die op יו"ט zie

§ 112 Elke קופן, ook op יו"ט, wordt gevolgd door והחיות יאורה; behalve op ר"ה en יו"כ (§ 226). (§ 510)

§ 113 Op שבת חנוכה wordt zij zitten ingevoegd in de ברכה van קור חדש voor לך בדוך נעימות יתן. Het wordt geheel door den חזן gezongen; op de aangegeven plaatsen wordt het הן בחיבה geheel herhaald. — Zijn er twee שבתות חנוכה in, dan geschiedt dit alleen op den 1ste שבת doch wordt het op den 2de niet ingevoegd.

§ 114 De מקורה (voor קור חדש) van שבת יתרו [לחדות הלל שהודות] wordt niet ingevoegd.

§ 115 Op den שבת שבועות voorafgaande en op den שבת voor שבת נעה בלק zijn voor לחודות לך voor קהבה רבה van ברכה ingevoegd in de לאותך כל הוס קינו.

שחרית של שבת

§ 116 Een [illegible] wordt uitgesproken op de volgende שבתות:

1° [illegible] (vgl. [illegible]

2° als een of meer van de [illegible] בנות in [illegible] synagoge zijn;

3° [illegible];

4° de [illegible] שבתות na רקיעים (§ 117; § 118;

5° den [illegible] voor שבועות (§ 117; § 118;

6° de [illegible] שבתות in de 3 weken (vgl. § 117; § 118;

7° [illegible] חמו [illegible];

8° [illegible] אב;

9° [illegible] בקיעים;

10° [illegible] חנוכה (vgl. § [illegible]) [zijn er 2, dan alleen den 1ste; den 2de niet];

11° [illegible] טבת (vgl.

12° [illegible] אדר;

13° [illegible] פרה;

14° [illegible] אדר (vgl.

15° [illegible] שבת חול המועד, en van פסח en van סכות.

De [illegible] הפסקות hebben geen זולת.

§ 117 Het [illegible] על הקיעים wordt geheel door den חזן [illegible] een bepaalde melodie voorgedragen voor het uitspreken van den [illegible] op 1° de שבתות in [illegible] (§ 116: 4°) (§ [illegible]), 2° de שבתות in de 3 weken (§ 116: 6°) (§ [illegible]), 3° den שבת voor שבועות (§ 116: 5°) (§ [illegible]). Voorts 4° op de 4 dagen vóór van פסח (§ 321) en 5° op [illegible] אחרת תורה (§ [illegible]) [Niet op שבת חול המועד].

§ 118 Wordt er een זולת ingevoegd, dan wordt het verkorte

שחרית של שבת

gezegd. Doch op שבתות in לייר (§116:4) (§), den שבת voor שבועות (§116:5) (§) en de שבתות in de 3 weken (§116:6) (§) wordt het gewone ויכ״ג לחת gezegd.

§119 Op שבת בגלגל wordt van מחצרים בקלתון af tot en met בקל ישראל op bijzondere wijze door den חזן voorgedragen (vgl. §). — In de gevallen van §§122 en 123 wijkt de בגלגל-melodie voor die van den חתן, resp. מילה.

§120 De בקולה [voor de ברכה van בקל ישראל] voor שבת בגלגל voor [יום ליבנה] wordt niet uitgesproken.

§121 Indien een חתן, die in de komende week huwt, ter Synagoge is, geschiedt met שירה קדשה als in § 14. Zie voorts § 119.

§122. Omtrent het voordragen van שירה קדשה op den dag eener מילה zie § 15. Zie voorts § 119.

§123. Omtrent בוקלון enz. zie § 16.

§124. Op de רוזרית שחרית עצרה worden in de שבת הגדול op en קרבנ פרשת de פיוטים ingevoegd, zoals ze in de Nederlandsche en algemeen West-Europeesche uitgaven der פיוטים zijn opgenomen. Omtrent de bijzonderheden zie de §§ dier dagen (§§)

§125. Op שבת יתרו wordt מזה יתרו tot en met וכתוב ביום שחרית שבת door den חזן op bijzondere melodie voorgedragen.

§126 Dadelijk na שחרית עצרה, event. na הלל, volgt קדיש אלם (§22).

§127 Op שבת en יום, behalve op יום (§), worden אין הקדוש met אין הכבוד (zie § 62), vervolgens מזמור לדוד met event. den

שחרית של שבת — קריאת התורה

bijzonderen Bijlin (§§65-66) met קדיש יתום en vervolgens
het leeren" met קדיש דרבנן אם יצרו קריאת התורה voor [ויהי בתקוע] (§27)
geplaatst (§25).

§128 כבתוב בדוך ד' לקחו יצרקל ~~bakken~~ voor alleen en altijd op
לא ניוס הבאבעי נחת (zie §62).

קריאת התורה: שבת-ochtend

§129 בחמא יצרקל en ויהי בתקוע voor לקן כמוך מו erna wordt niet ge-
zegd.

§130 Het inleidingstukje voor het „oproepen" begint met ויעבור (§31).

§131 Omtrent bijzonderheden van het „oproepen" zie §§32-38, 40-42.

§132 Het aantal „opgeroepenen", behalve den מפטיר is 8. De
7 = wordt „opgeroepen" met de bijvoeging שבע; de 8 = al-
leen met יעמוד לאהרון, behoudens § en §; de מפטיר alleen
met יעמוד מפטיר, behoudens §. Ingeval er een te groot aantal
חוגים is — zie §§

§133 Er is geen מנהג omtrent de plaats van een מכה-jongen
(die een יצרקל is) in de rij der עולים. Men kiezе bij voor-
keur de kortste פרשה (indien hijzelf de zijn פרשה leest). ⊢

⊢ Hij kan ook de מפטיר zijn. In alle geval
leest hij slechts die eene פרשה.

§134 Bij het „oproepen" van een מכה-jongen wordt achter zijn
naam uitgeroepen: בר מכה; bij het van הַחֲתָן: יחתן (§); bij dat
van de חתן התורה en חתן בראשית: רבא. שבת בראשית op מתנס

---

1 Anders dan b.v. in Amsterdam.

2 afgescheiden van שמחת תורה [de 2 מרבעות!]

קריאת התורה: שבת-ochtend

818). Het יעוד wordt bij hen tweder dan anders en op bijzondere wijze uitgeroepen.

§135 Indien een מצוה-dag als קרון of als מפטיר wordt, opgeroepen, wordt hij „opgeroepen" met zijn naam, gevolgd door ההתן מפטיר. יעמד. ההתן קרון מת ההתן מפטיר. יעמד. Evenzoo een מצוה מפטיר. יעמד.

§136 Indien een שבת-ochtend eindigt, krijgen de לבוש dien ochtend nog niet een מצוה en nog niet een עלי לתורה.

§137 שבת wordt, indien beide חתנים Kohaniem zijn (zoodat de ברכות כהן als כהן wordt opgeroepen, §139, ברכות, 1e alinea), de חתן התורה „opgeroepen" bij קרון met vermelding van zijn naam en dan קרון חתן התורה.

§138 Bij קרון מתנים met מעט en בחרתנו, ויחי, wordt de קרון מת (achter מת) מכאות עד אחרת תורה אם [!] קפר.

§139 De verdeeling in ברכות is aldus:

ברכות: Indien de חתן ברכות een כהן is, is zij achter לבוש ברכות לעזות (2:3); achter גלגל הוץ פרת (2:14); achter רבעי זמו הוץ (2:19).

Is de חתן ברכות een לוי, dan is zij achter יום גלגל (1:13); achter לעזות (2:3); achter רבעי זמו הוץ (2:19).

Is de חתן ברכות een ישראל, dan is zij achter יום גלגל (1:13); achter יום חמישי (1:23); achter לעזות (2:3).

חמישי is steeds achter ולבוש (3:21); zij achter לה קרון; achter לקרוץ (4:26); zij achter לחם לחתן (4:18); achter לקרוץ (5:24); achter לבוש לבוש (6:4).

ברכות: zij achter בן עזה (6:22); achter בעדו (7:16); achter רבעי זמו.

⊢ Een חתן wordt בחתן genoemd van den שבת voor de חופה tot en met alle ז׳ ימי המשתה. Evenzoo een כלה (in de שבת [§42a]): הכלה.

קריאת התורה: achtend - שבת

לאחר ל achter אבי; (9:7) והנו בה achter חמאי; (8:14) בבה הקרבן
לאחר המזבל achter לקרבן; (10:20) בגוריס achter אביעי; (9:7) הקרבן
(10:32) בלחם כפרים achter מופטיר; (11:28).

רביעי (13:4) אבל achter ל בס (12:13) בגלגל achter אבי: לך לך
אבי; (14:20) מעשר מכל achter חמיא; (13:18) מחנה לל achter
לקרבנו; (16:10) ולקי יקפר מרב achter אביעי; (15:6) לו לצדקה achter
(17:24) בס עבלתן achter מפטיר; (17:6) מתוך לקי achter
(18:33); בס למקומו achter אבי; (18:14) ולשרה בן achter אבי: וירא
צה לתן לקיס achter חמיא; (19:20) ונתן (פא achter רביעי
ימים רבים achter אביעי; (21:2) מלכן מצרים achter אבי; (21:4)
(22:19) בלק אבעי achter מפטיר; (22:14) נהר ל ילקה achter לקרבן; (21:33)
(24:9) הדבר רחה achter אבי ל (23:16) עבר לבקחר achter אבי: חי־אבה
(24:53) לקבה לל achter חמיא; (24:26) ויתנחו לל achter רביעי
(25:6) לבן קדם achter אביעי; (24:62) לבחרי לחמ achter אבי
(25:15) וקדמה achter מפטיר; (25:11) לחי ראי לחמן achter
(26:12) ויברכהו ל achter אבי; (26:5) חקותי ותורתי achter אבי: תולדות
אבי; (26:22) דרוך ל achter חמיא; (26:22) ופרינו בארץ achter רביעי
לקרבן; (27:33) בס דרוך יה achter אביעי; (27:27) ברכו ל achter
(28:6) חבנות כנען achter מפטיר; (28:4) נתן לקים לקברם achter
(30:12) ויפר מרלה achter אבי; (28:22) עבר לעבנו לך achter אבי: ויצא
ויברכו ל בגלגל achter חמיא; (30:13) לתת לקבר achter רביעי
לחרן; (31:16) לדך עבה achter אביעי; (31:3) ולקח לעחך achter אבי (30:22)
(31:54) ויבלו בהר achter מפטיר; (31:42) ויבח לחמ achter
(32:29) ויברך לתן בס achter אבי; 2 1/2 ל יקפר מרב achter אבי: ואלה
↺ anderetelling 32:13
↺ " 32:30

קריאת התורה: ochtend - שבת

(33:20) אל אלקי ישראל achter יחיו; (33:5) את עבדך achter רבעי
(36:10) הון לעדו achter בנעי; (35:13) לבר דבר אתו achter בנ
(36:39) בת מי זהב achter מפטיר; (36:30) בארץ בעיר achter לחרון
(37:22) אל אביו achter בלעי; (37:11) אחר את הדבר achter בנ ויגש
(38:30) שמו זרח achter יחיו; (37:36) את הטבחים achter רבעי
לחרון (39:23) מצליח achter בנעי; (39:6) יפה מראה achter בנ
(40:19) את בארך תעלה achter מפטיר; (40:8) פתרו נא לי achter
(41:38) רוח אלהים בו achter בלעי; (41:14) ויצא אל פרעה achter בנ מקץ
בנ; (42:18) את ירא achter יחיו; (41:52) בארץ עני achter רבעי
לחרון; (43:29) יחנך בני achter בנעי; (43:15) לפני יוסף achter
(44:13) ויבאו העירה achter מפטיר; (44:2) לבר דבר achter
לפלטה גדלה achter בלעי; (44:30) ונפשו קשורה בנפשו achter בנ ויגש
יעקב אביהם achter יחיו; (45:18) חלב הארץ achter רבעי; (45:7)
מלפני פרעה achter בנעי; (46:27) הנפש מצרימה שבעים achter בנ; (45:27)
(47:24) ולאכל לטפכם achter מפטיר; (47:19) לא תבש achter לחרון; (47:10)
רבעי; (48:12) מלפיו אל achter בלעי; (48:9) ויברכם achter בנ ויחי
בנ; (48:22) בחרבי ובקשתי achter יחיו; (48:16) בתוך הארץ achter
לחרון; (49:26) נזיר לאחיו achter בנעי; (49:18) קויתי achter
(50:22) ועבר בנים achter מפטיר; (50:20) להחיות עם רב achter
רבעי; (2:10) מאיתיהו achter בלעי; (1:17) את הילדים achter בנ שמות
בנ; (3:15) לדר דר achter יחיו; (2:25) וידע אלהים achter
לחרון; (4:31) ויקדו ויתחוו achter בנעי; (4:17) את המקל achter
(5:21) בידם להרגנו achter מפטיר; (5:8) נזבחה לאלהינו achter
(6:28) בארץ מצרים achter בלעי; (6:13) מארץ מצרים achter בנ וארא

37

(8:6

(9:10

(9:33

3);

2:20);

37

ack

ack

3);

:24

:18[2

2:3),

3:5),

25),

(24:15)

(25:30

4),

37),

8:30)

קריאת התורה: שבת-achtend

(29:18); לקח לו הוץ achter חמיש; (28:43) ולזרעו לחריו achter רביעי
לחרון; (29:37) יקדש achter שביעי; (29:25) לקח הוץ לו achter שש
(30:7) יקטירנה achter מפטיר; (29:46) לנו ל לקיים achter
רביעי; (33:11) הלהל achter שלישי; (31:17) ונפש achter שני: כי תשא
שש; (33:23) כלל ירקו achter חמיש; (33:16) על פני האדמה achter
לחרון; (34:17) לא תעשה לך achter שביעי; (34:9) ונחלתנו achter
(34:32) בהר סיני achter מפטיר; (34:26) בחלב לחו achter
(35:29); נדבה לב achter שלישי; (35:20) מלפני משה achter שני: ויקהל
(36:19); תחשים מלמעלה achter חמיש; (36:7) והותר achter רביעי
לחרון; (37:16) זהב טהור achter שביעי; (36:38) חמשה נחשת achter שש
(38:17) כל עמודי החצר achter מפטיר; (37:29) מעשה רקח achter
(39:21); צוה ל לת משה achter שלישי; (39:1) צוה ל לת משה achter שני: פקודי
(39:43); וברך לתם משה חמיש achter; (39:32) כן עשו achter רביעי
לחמן; (40:21) צוה ל לת משה achter שביעי; (40:16) כן עשה achter שש
(40:33) לת המלאכה achter מפטיר; (40:27) צוה ל לת משה achter
(37:16); זהב טהור achter שלישי; (35:29) נדבה לב achter שני: ויקהל ופקודי
(39:1); צוה ל לת משה achter חמיש; (37:29) מעשה רקח achter רביעי
(39:43); וברך לתם משה achter שביעי; (39:21) צוה ל לת משה achter שש
(40:33) לת המלאכה achter מפטיר; (40:21) צוה ל לת משה achter לחרון
רביעי; (2:6) מנחה הוץ achter שלישי; (1:13) ריח ניחח לב achter שני: ויקרא
achter שש; (3:17) לא תאכלו achter חמיש; (2:16) לקח לב achter
ונקלה לו achter לחרון; (5:10) ונקלה לו achter שביעי; (4:26) ונקלה לו
(5:16); לקח מצא achter מפטיר; (5:23).
רביעי; (7:10) לש כלחיו achter שלישי; (6:11) בהם יקדש achter שני: צו

קריאת התורה: achtend-

שני: (8:13) צוה ל לקת מצה achter קמיץ; (7:38) במ
; (8:21) צוה ל לקת מצה achter שביעי; (8:17) צוה ל
(8:32) בקר תשרפו achter מפטיר; (8:29) צוה ל לקת מ
רביעי: (9:23) לקח כל העם achter אליעזר; (9:16) ויעשה כמ
שני: (10:15) בקר צוה ל achter חמיץ; (10:11) ל
(11:21) לנתר על גוף הארץ achter שביעי; (10:20) וייט
(11:44) הרמש על הארץ achter מפטיר; (11:32) עד הערב וט
; (13:17) טהור הוא achter אליעזר; (13:5) שבעת ימים ש
(13:28) המכוה הוא achter קמיץ; (13:23) וטהרו ה
(13:50) שבעת ימים achter שביעי; (13:39) טהור
(13:56) חק הערב achter מפטיר; (13:54) שבעת ימים
רביעי: (14:20) הכהן וטהר achter אליעזר; (14:12) לפנ
שני: (14:50) עלמים חיים achter קמיץ; (14:32)
לחרון achter; (15:15) מזובו achter שביעי; (53
28); טמאתה achter מפטיר (15:30).
(13:39) טהור הוא achter אליעזר; (13:23) וטהרו הכהן ו
(14:20) הכהן וטהר achter קמיץ; (13:54) שבעת ימ
לחרון; (15:15) מזובו achter שביעי; (14:32) כ
(15:28) טמאתה achter מפטיר; (15:30) וק
(16:77) כל קהל ישראל achter אליעזר; (16:11) קחר לו
(16:34) צוה ל לקת מצה achter חמיץ; (16:24) ובעד ה
; (18:5) וחי בהם אני ל achter שביעי; (17:7) ל
(18:25) לקת יצניה achter מפטיר; (18:21) לקת אש לקיד
רביעי: (19:22) לקחר חטאת achter אליעזר; (19:14)

קריאת התורה : שבת - ochtend

achter אצ׳ (19:32); וירקת חלבך לנ׳ ל achter חמיצ׳ (19:25); לנ׳ ל לקיכם achter לחרון achter (20:7); כי לנ׳ ל לקיכם achter אצ׳ (19:37); ועשיתם לתם לנ׳ ל לשבת בה (20:22); חן העמים achter חפטיר (20:24).

(17:7); achter לדרתם אלינ׳ achter ובעד העם achter אני מקרבי חות וקדשים (16:24); אני (19:14); לנ׳ ל achter חמיצ׳ (18:21); לת שם לבוך לנ׳ ל achter רבעי achter לחרון achter (20:7); כי לנ׳ ל לקיכם achter אצ׳ (19:32); לנ׳ ל achter (20:22); חן העמים achter חפטיר (20:24); לשבת בה achter

אני לחור achter חוקדשו (21:15); achter אלינ׳ חוקדשם (22:16); achter רבעי (22:33); לנ׳ ל achter חמיצ׳ (23:22); achter אצ׳ (23:32); achter אצתכם (24:4); achter לכפר ל׳ ומיד achter לחרון (23:44); achter אצ׳ יאמר כן יתן בו achter חפטיר (24:20); achter רבעי (25:18); achter לבטח אלינ׳ (25:13); לא לחזתו achter אני : בהר achter לקרקע (25:24); achter בדרך אצ׳ (26:38); achter אצ׳ לבלקים (25:28); achter לחקתי חמיצ׳ (25:46); achter לחרון (25:50); יה׳ עמו achter חפטיר (25:54); ובנו עמו achter

אני : בחקתי achter בלקבכם (26:5); achter אלינ׳ לתכם (26:9); achter רבעי (26:46); ביד חזקה achter חמיצ׳ (27:8); יעריכנו הכהן achter אצ׳ (27:12); achter אצ׳ (27:15); וה׳ לו achter (27:31); יקם עלו achter חפטיר (27:28); הולך לבי achter לחרון (27:21); תהי׳ לחזתו achter

אני : בהר ובחקתי achter לבטח (25:18); achter אלינ׳ לחזתו achter (25:28); achter רבעי (26:46); ביד חזקה achter אצ׳ (26:9); לת בריתי לתכם achter חמיצ׳ (25:30); לבלקים achter אצ׳ (27:15); וה׳ לו achter לחרון achter חפטיר (27:21); תהי׳ לחזתו achter (27:31); יקם עלו achter

אני : במדבר achter אלינ׳ (1:19); במדבר קני achter רבעי (1:54); כן עשו achter (3:13); לנ׳ ל achter חמיצ׳ (2:34); עבדת לבתיו achter אצ׳ achter לחרון (3:43); ומחתים achter אצ׳ (3:39); אנים ועשרים לבף achter (3:51); כבקר צוה ל׳ לת חזה achter חפטיר (4:16).

קריאת התורה: ochtend-שבת

לקבר צוה ד׳ לת מאה achter גליא; (4:33) בן קהרון הכהן achter אט: נשק
(4:49); אב; (6:21) על תורת נזרו achter קמיא; (5:10) לכהן לו יהי׳ achter רביעי
achter לקרבנם (6:27); achter צביעי; (7:41) לוי אדי achter לקרבן; (7:71) עמי אדי
achter מפטיר; (7:86) עשרים ומקה.
רביעי; (8:26) בחצרתם achter גליא; (8:14) הלוים achter אט: בהעלתך
אב; (10:10) לנ ד׳ לקרבנם achter קמיא; (9:14) ולקחרה הקרע achter
לקרבן; (11:29) לת רוחו עליהם achter צביעי; (10:34) חן המחנה achter
(12:13) רפא נא לה. achter מפטיר; (12:3) על פני האדמה achter
רביעי; (14:7) חלד חלד achter גליא; (13:20) בכורי ענבים achter אט: שלח לך
achter אב; (15:7) ריק נחן לד׳ achter קמיא; (14:25) דרך יום קוף achter
achter לקרבן; (15:21) לדרתיכם achter צביעי; (15:16) הגר לקתכם
(15:36) כלקבר צוה ד׳ לת מאה achter מפטיר; (15:26) בשגגה.
רביעי; (16:19) לל כל העדה achter גליא; (16:13) גם האתרר achter אט: קרח
(17:24) לקב מסביב achter אב; (17:15) נעצרה achter קמיא; (17:8) לקל מועד achter
(18:2) לת מקדשו מחנה achter מפטיר; (18:24) נחלה achter לקרבן; (18:20) בנ ישראל achter צביעי
achter רביעי; (20:6) כבוד ד׳ אליהם achter גליא; (19:17) לכל achter אט: חקת
צביעי; (21:9) הנחשת achter אב; (20:21) מעליו achter קמיא; (20:13) ויקדש בם
(21:33) לקראת achter מפטיר; (21:31) בארץ האמרי achter לקרבן; (21:20) הישימון achter
אט: נסע רביעי; (22:20) תעשה achter גליא; (22:12) כי ברוך הוא achter
אב; (23:12) לאמר לדבר achter קמיא; (22:38) לתו לדבר
achter לקרבן; (24:13) לתו לדבר achter צביעי; (23:26) לתו לעשה
(25:6). לכל מועד achter מפטיר; (24:25) לדרכו
אב; (22:12) כי ברוך הוא achter קמיא; (21:20) הישימון achter רביעי
(20:21); מעליו achter גליא; (20:6) כבוד ד׳ אליהם achter אט: חקת ונסע

קריאת התורה: ochtend-שבת

לחרון; (23:26) לתו לעזה achter גבעי; (22:38) לתו לדר achter
לכל מועד achter מפטיר; (24:13) לתן לדב achter (25:6).
ואלאים achter גלגל; (26:4) חקרן מצרים achter גני: פינקס (26:5);
achter גב; (27:23) ביד מאה achter חמיג; (27:5) לפני ד' achter רביעי
achter לחרון; (28:31) ונסכיהם achter גבעי; (28:15) יעזה ונסכו
מנחתה ונסכה achter מפטיר; (29:11) ומנחתה ונסכיהם (29:34).
רביעי; (31:12) ירדן ירחו achter גלגל; (30:17) בית לבי' achter גני: מטות
גבג; (31:41) צוה ד' לת מאה achter חמיג; (31:24) לכל המחנה achter
achter לחרון; (32:19) מזרחה achter גבעי; (31:54) לפני ד' achter
לדר דה achter מפטיר; (32:27) לבני דבר (32:39).
בערבות חוקב achter גלגל; (33:10) עליים סוף achter גני: מקעי (33:49);
גבג; (34:29) בארץ כנען achter חמיג; (34:15) מזרחה achter רביעי
achter לחרון; (35:34) בני ישראל achter גבעי; (35:8) ללוים achter
בני ישראל achter מפטיר; (36:5) דבריים (36:9).
לפני ד achter גלגל; (31:12) ירדן ירחו achter גני: מטות ומקעי (31:54);
בערבות חוקב achter חמיג; (32:19) מזרחה achter רביעי (33:49);
achter גבג; (34:15) מזרחה achter גבעי; (35:8) ללוים achter
לחרון; (36:9) בני ישראל achter מפטיר; (35:34) בני ישראל achter
achter רביעי; (1:21) ולא תחת achter גלגל; (1:10) לדב achter גני: הדברים
גבעי; (2:30) כיום הזה achter גבג; (2:1) ימים רבים achter חמיג; (1:38) לת ישראל
(3:9) ונתתי לכם achter מפטיר; (3:14) עד היום הזה achter לחרון; (2:37) לכל ארץ achter
רביעי; (4:40) כל הימים achter גלגל; (4:4) כלכם היום achter גני: ואתחנן
גבג; (5:18) לרעך achter חמיג; (4:49) לאדת הפסגה achter
לחרון; (6:25) כלבבך achter גבעי; (6:3) חלב ודבש achter

קריאת התורה: שבת-ochtend

(7:8) חלך מצרים achter מפטיר; (7:6) על פני הקדמה achter
רביעי; (9:3) דבר ד׳ לך achter אליו; (8:10) נתן לך achter אבי: עקב
אבי; (10:11) לתת להם achter קמיו; (9:29) ובזרעך הגטוי achter
(11:9); חלב ודבש achter אביו; (10:22) השמים לרב achter
(11:21) על הארץ achter מפטיר; (11:12) לקראת השנה achter לחרון
(12:28) בעיני ד׳ לקיך achter אליו; (12:10) ושבתם בטח achter אני: רקה
אבי; (14:21) בחלב לחו achter קמיו; (13:19) בעיני ד׳ לקיך achter רביעי
לחרון; (15:18) קצר תעבה achter אביו; (14:27) לקר תעבה achter
(16:12) החקים הלה achter מפטיר; (16:8) לבן תעבה מלאכה achter
(17:20) בקרב ארצל achter אליו; (17:13) ולבן ירדון עוד achter אני: אופטים
אבי; (18:13) עם ד׳ לקיך achter קמיו; (18:5) כל הימים achter רביעי
לחרון; (20:4) להוביע לתכם achter אביו; (19:13) וטוב לך achter
(21:6) בנחל achter מפטיר; (20:9) ברקת העם achter
(22:7) ימים achter אליו; (21:21) יסתעו ורקו achter אני: כי תבנה
(23:24) בפיך achter קמיו; (23:7) כל ימיך לעולם achter רביעי
לחרון; (24:13) לפני ד׳ לקיך achter אביו; (24:4) נחלה achter
(25:16) עבה עול achter מפטיר; (24:19) מעבה ידיך achter
(26:15) חלב ודבש achter אליו; (26:11) לבר בקרבך achter אני: כי תבנה
אבי; (27:10) מלוך היום achter קמיו; (26:19) כלבר דבר achter רביעי
לחרון; (28:11) לתת לך achter אביו; (28:5) בלקתך achter
(29:5) לבי ד׳ לקיכם achter מפטיר; (28:69) בקרב achter
(29:14) עמנו היום achter אליו; (29:11) עמך היום achter אני: נצבים
ד׳ לקיך אמה achter קמיו; (29:28) התורה הזקת achter רביעי
(30:10) נפיך achter אביו; (30:6) למען חיך achter אבי; (30:3)

(30:14); מפטיר achter ועד דתם (30:17).
(31:3); אליו achter ולך יעזרך (31:6);
(31:9); אחיו achter לרפאתה (31:13); אב
(31:19); אביו achter לתת בני ישראל (31:22) לקחתן
26); מפטיר achter מותי (31:27).
(29:28); אליו achter לתת חייך (29:20) התורה הזאת
(30:14); אחיו achter ולך יעזרך (31:6); לעזו
13); אביו achter בני ישראל (31:19); לקחתן
(31:23); מפטיר achter מותי (31:27).
(32:6); אליו achter אל נכר (32:12); כדעי
; אחיו achter זכרם (32:26); אב achter
hter עמו לקחתו (32:43); לקחתן achter
n op dezelfde plaats.

פרשת אבות en op den 7de dag פקח wordt
gen dan het gewone „laainen" is. En
gedeelten-van-פקוקים er van, ook een aan
ijzondere wijze gezongen; zooals het al
gebruik is.

פרשת אבות וקתחנן en פרשת worden
טעם העי. Zij worden feesteliker voorgedra
laainen" is. En verschillende פקוקים
er van, op פרשת אבות en ook eenige
ndere wijze gezongen; zooals het alge

§141 Anders dan ר"ע קונס מ' תצא בלה קנ"ו;
daar wordt ~~alleen~~ de טעם עליון
alleen voor פרשת vastgesteld; en voor
פרשת אבות (en dus ook voor וקתחנן) de
טעם תחתון. Zoo zal 't oorspronkelijk ook wel

קרי

(26:14) af tot en
ager gelezen dan
woon gelezen; dan
en vervolgens van

n een bijzondere melo.
t en met geheel vers
; van וגל 35 in v.
tot en met v. 27.
(26:15) luider en
והי׳ אם לא תשמע וגו׳ (28:15)
; met uitzondering
לדקה לת (in v. 58)

תוכחו (in בחקתי en in
ne wijze wordt

laatste woorden
(§792) roept de Ge.
קורא den zoen. Bij
3.

שבת-ochtend: קריאת התורה. — Na מפטיר.

§ 147 Op שבת en יום wordt onmiddellijk aansluitend aan de ברכה-na van den 't laatst voor den מפטיר opgeroepene (dus als er uit 3 ספרים wordt gelezen[1] [§] dadelijk na het lezen uit het 2e ספר) קדיש uitgesproken. Het ספר, waaruit is gelezen, blijft op den שלחן liggen. Het ספר, waaruit nog moet worden gelezen, wordt daarbij naast het vorige op den שלחן gelegd. Dit geschiedt ~~niet~~ niet met het ספר, waaruit event. zeeds was gelezen [ספר ק״ק, als er 3 ספרים zijn] en dat zeeds weer van den שלחן is weggenomen en bekleed (§ 43).

§ 148 Indien er uit 2 ספרים wordt gelezen, wordt de מפטיר bij het 2e ספר opgeroepen. Indien er uit 3 ספרים wordt gelezen[1], wordt de אחרון opgeroepen bij het 2e ספר en de מפטיר bij het 3e ספר; dan vervalt dus het afbreken voor den אחרון in de קדושה zelf (vgl. §)

§ 149 Een jongen, die niet בר מצוה is, wordt niet als מפטיר opgeroepen.

Na מפטיר

§ 150 De הפטרות zijn in het algemeen, zooals ze in de

---

[1] Dit is op שבת חנוכה en רביעי op שבת אבלים, op שבת, vallende op רביעי op רביעי op שבת, vallende op רביעי op רביעי op רביעי

שבת-ochtend: Na מפטיר.

קוראים staan aangegeven. Hierbij moet op worden gelet:

הפטרת loopt door tot וקחתי לך יהי.

" " " " ט פקיך.

" " " " ותצלח לאת נעה ותצלח.

" begint תצלחות ועתי תצלחים en eindigt בצלרץ.

" is חזון עובד'.

is כה אמר ד'; wordt גזן op (den eersten of

lezen, dan is de הפטרה ervan רני ושמחי.

is הפ ויקץ גלמה; wordt מקץ op — den eenigen —

n, dan is de הפטרה ervan רני ושמחי; deze wijkt even

van גבת ורקץ קדש van (de laatste 2 פסוקים van de

והי' מדי ויבקו ורקו וגו' en והי' מדי חדש וגו') גבת

aan het slot niet uitgespro.

wordt מקץ op den 2e גבת חנוכה gelezen, dan

ועת חיוב.

הבקים יצרץ is הפטרת.

" begint ודבורה לבה נביאה.

" loopt door tot תעבה זלת.

" wijkt voor הפטרת פ' בקלים (Ook הפטרת גבת

voor [§]).

הפטרת wijkt voor הפטרת פ' בקלים (Ook הפטרת גבת

הפטרת wijken er voor [§]).

הפטרת wijkt voor הפטרת פ' זכור.

שבת-ocktend: Na כופטיר.

ל' הין הלקפלס en loopt door tot הפטרת כי תצ
ויקהל אצת פ'ארקלס ook ויקהל wordt; ויעש חירוס is „
הפטרת פ' ארקלס voor ויעש חירוס verplaatsing er van wijkt
הפטרתם הפטרת אצת ורקא חדא ook geschiedt niet; פ' ר
(§ הפטרת פ' ארקלס voor wijken
הפטרת פ' voor zo wijkt; ותצלס כל החלקה is הפטרת פקו
en voor הפטרת פ' החודש הפטרת חחר חדא ook) הפטרת חחר wijkt daar;

ze; ותצלס כל החלקה is הפטרת ויקהל ופקו
(§ wijkt daarvoor הפטרת חחר חדא ook) הפטרת פ' החודש
הפטרת אצת ook) הפטרת פ' החודש voor wijkt הפטרת פ' ויקר
(§ wijkt daarvoor
zo wijkt voor; כן דבר נתן אל דוד loopt door tot הפטרת אחי
(§ הפטר
הפטרת חחר ook) הפטרת פ' החודש voor wijkt הפטרת תצל
(§ wijken er voor הפטרת אצת ורקא חד
ולקבעה לנאים is הפטרת תצוה וחצ
.
is de אצת er van; הלך כבני כאיים is „ לחרי חות
הפטרת חחר חדא voor de הלך כבני כאיים dan wijkt, ע
ורדת ze bij פ' קדושים gelezen; ולקה בן קדס verwelt dan.
אל תוך en loopt door tot ולקה בן קדס is הפטרת קד
de אצת er van ורקא חדא, dan wijkt ze voor de
הפטרת לחרי חות 22° bij Zie voorts; הפטרת אצת ור
הלך כבני כאיים is הפטרת לחרי חות וקדש
.

שבת-ochtend: Na מפטיר.

יפלוף כל דבר הפטרת 3 loopt door tot
ל עזי וחעזי is הפטרת בהר ובחר
וה' אלהיך is " חקת וב
אבת פ' פינחס; doch indien ויד ל' היתה is הפטרת פי
מסע is " , is 2e דברי ירחיו.
דברי ירחיו is הפטרת מ
" is אמר; ook indien אבת פ' מקצי רקע חדש אם
אלוף נערי לתה eindigt הפטר
אבת פ' מטות הפטרת מטות is eveneens אמר; ook indien
רקע is. Om Trent 't einde zie n=30° הפטרת מקצי.
פטרת מיר voor הפטרת עני קערה is הפטרת; doch 2e wijkt
אבת אם עני קערה wordt in dit geval הפטרת אבת ור
רע עקרה achter zien.
הפטרת רקה 2e — zie n=32 הפטרת כי
" is altijd אבת אבא, het zij het alleen is,
ילך mee.
wordt; indien het alleen is, steeds אבת אבה אם
הפטר is dan אבה ארוך tot אבא יבא en daarna
מי לך כמוך wordt niet uitgesproken.
הפטרת נצבים 3e — zie n=34° הפטרת נצבים.
wordt of אם אבת אבה gelezen; en dan is de
is bij ילך (n=35) is aangegeven; of op den ev.

haast altijd; behalve in een schrikkeljaar הבקר

26° יוסף קורץ ס' תתפ"ד

30° תתל"ע " " "

31° " " " "

§ 152 אע"פ קו"ח תקפ"ב נק"ה סק"ט"ו

~~§ 152~~ Baer en Wagenaar hebben dat enkelvoud איתענ!! Vredenburgs Beging, het Amsterdam. formulier, וכל מי ארוכה לתענית is heel. [illegible] oreemd; 1° wegens het enkelvoud, 2° wegens het geheel buiten den samenhang staande ..... רוצה ל..... (יו"ד קנ"ה דרכי קלב. Bik. Bl. 366) heeft dat vreemde enkelv. en רוצה: מי ארוכה לתענית. — De woorden מי איתענ לתענית en מי ארוכה לתענית קו"ח ס' תנ"ב מ"ל ס"ק ג' in חק יעקב t.p. zijn niet aan 't formulier-opgave bedoeld!

שבת-ochtend: Na מפטיר.

ובין כפור יום ובין סכות; en dan is de הפטרה: וידבר דוד.

§ 151 De הפטרות van אחר קדש (§) en אחרון קדש verdringen de andere הפטרות. Behalve

1° אם § 150 n. 2 verdr. zij: אחרון הפטרה van הפטרה 1

2° " " " § אחרון שקלים

3° " " " § אחרון הקדש

4° אם § 150 n. 30 en 31 zij: הפטרת אחרון; Ontreint zij הפטרת פ' ראה § 150 n. 32.

§ 151a De הפטרה wordt altijd luid door den מפטיר voorgedragen.

§ 151b Dadelijk na de ברכות ההפטרה volgen de 2 stukken פרק קיים geevolgd door den מי שברך, zooals in de קצוות voorkomt, en dadelijk daarop הנותן תשועה met פתיחה (§ 23); behoudens het in § 149 besproken.

§ 152 In den in § 150 genoemden מי שברך wordt op de שבתות voor de beide keeren וכל מי איתענ[2] חיי וחמי וכו' achter de woorden ונדרקי לתענית ingevoegd: וכל מי איתענ[2] חיי וחמי וכו'.

§ 153 Op iedereen שבת voor אחרון קדש — dus niet voor אחרי שבת — wordt na הנותן תשועה, voor אחרי אחרון קדש, gebenijt.

§ 154 Het stuk יהי רצון wordt ook door den חזן uitgesproken[3]; hij zet luid met de woorden יהי רצון in.

---

[1] Anders dan bv. in Amsterdam

[2] Niet enkelvoud איתענ, want de heele samenhang staat in het meervoud.

[3] Anders dan bv. in Amsterdam.

Na כיפטיר.

zo אין כל wordt door de Ge-
lieen doorden חזן voorgedragen;
ceste in de formulering zoals ze
tities voorkomt, uitgesproken
elfde formulering herhaald.
nt de קפר תורה לה חזן in den
lezen, neemt hij קפר אני
ולמחרתו, מחר ביום הרביעי
enz.; וביום הרביעי enz.; „Vrijdag"
ביום את אתה; ויהיו עדב אבר

אתם genoemd (
op dien voor אתה wordt
uitgesproken (§§ Het
edragen — door de Gemein-
boch het laatste vers מחל דרך
een te luid gezegd en dan

lezen, draagt de חזן het
„קפר אני heeft", het 1e.
dan draagt de חזן het

dam.

§ 160. De regel, dat er een תקיעה-stukje is, ingeval er een תקוע of גדולה, feitelijk niet op: שבת חנוכה — event. beide — heeft een תקיעה, maar geen תקוע; evenzoo שבת מרדי קדושה en שבת תרה"מ פקח en omgekeerd.

שבת-avond: Na מפטיר — Na הכנסה.

3ᵉ קפר terug; degene die „אני קפר" heeft, het 1ᵉ; en degene, die „אליה קפר" heeft, het 2ᵉ.

Na הכנסה.

§ 161. Een predikatie wordt eventueel ingeschoven tusschen וכנסה יקר en קדיש; een toespraak tot een מצוה-jongen event. ook.[1]

§ 162. Op שבת רקע רדש de פרק אבות onmiddellijk voor het begin van (בבוקר) תפלת מוסף (קדיש בא) לקחה יצרת: uit

§ 163. In de מוסף קדושה wordt tusschen (גדרי en) אני לי לקיבוץ het stukje תקיעה ingevoegd, zooals in de Nederlandsche en Duitsche תפלה-uitgaven is aangegeven, op

1° שבת ורקע רדש;

2° een שבת, waarop een of meer der בעלי ברית van een dien dag plaats hebbende מילה Ter Synagoge is, resp. zijn;

3° שבת מולד ירחו קבועה;

4° שבת בהקיצה;

5° שבת חנוכה; indien er ook een 2ᵉ שבת חנוכה is, wordt het zelfde תקיעה-stukje ook den 2ᵉ gezegd (§§ 839 en 843).

6° שבת נחמו.

Valt א-2 samen met een der andere gevallen, dan worden de תקיעה-stukjes van beide gezegd; dat van מילה

---

[1] Komen beide eens op één שבת, dan is de predikatie op haar gewone plaats en de toespraak tot den מצוה-jongen tusschen אין כאלקינו en קדיש תתקבל.

מנחה של שבת -הכנסה Na: שבת-ochtend

't laatst-van-beide. Zie voorts §

Het geschiedt niet op שבת שובה en op שבת ניצוצים.

§ 164. Op שבת פ' בחדש en op שבת פ' אקב worden in de חזרת שמע de פיוטים ingelascht, zoowel ze in de Nederlandsche en algemeen West-Europeesche uitgaven dezer מחזורים zijn opgenomen. Omtrent de bijzonderheden zie de §§ dezer dagen.

§ 165. Dadelijk na קדיש יתום wordt אל door de Gemeente gezongen[1].

מנחה של שבת

§ 166. Vóór מנחה worden gedurende den winter (§ 167) ברכי נפשי en enz. uitgesproken en gedurende den zomer (§ 168) מזמור לדוד.

§ 167. Het uitspreken van ברכי נפשי vangt aan en eindigt op den שבת voor שבת הגדול. Het geschiedt door חזן — of אחד — en Gemeente vers om vers; elk 1½ vers van de Psalmen wordt door den חזן gereciteerd [niet ook elk laatste; anders dan § 94]. Het wordt gevolgd door קדיש יתום. — De חזן staat er bij voor den תיבה, doch heeft geen טלית om.

§ 168. Het uitspreken van מזמור לדוד begint den שבת na פסח en eindigt den שבת voor רגל הבא. Iedereen שבת wordt, in geregelde opeenvolging, één פרק uitgesproken; na פרק ו' volgt weer פרק א'. De laatste שבתים van het jaar worden vaak verscheidene

De מזמור-stukjes worden steeds eerst door de Gemeente uitgesproken en dan door den חזן gereciteerd.

§ 167 נעלה לו' מ' תל מעל ל' בהנה

§ 113. מי הקדה מנהג, in zijn מחזיק ד' לוחות, neemt het gebruik, iedereen שבת van tot שבועות een פרק te lezen, en geeft er allerlei motieven voor, Ed. Goldmann, 1876, Warschau, הקדמה, 3½ alinea

---

[1] Afkondigingen kunnen plaats hebben tusschen אל en קדיש יתום.

der; en bijna aan het einde van
verklaring op blz. 1, in de alinea's
ר׳ קריס ז״ל כתב ני
emt hij het gebruik, den
n zomer te lezen en geeft er een
f voor; het schijnt
te duiden: iedereen. אבל הל״ל
חטה חיבה ק׳ תפ״ו.

מנחה של שבת

פריס uitgesproken, zooals in de kalenders is aangegeven. — De חזן zet כל ישראל וגו׳ luid in en draagt aan het slot voor. Hij staat voor den עמוד, doch heeft geen טלית om. — Het wordt gevolgd door קדיש דרבנן, door שלחן עורך uitgesproken ( ). — Het verval אבות תקנו אם אבות עוד תקנה בלק אם אם (§ 169) אבות יום כ׳ דשבועות אם en

§ 169 Indien de חזן als מגיד, דרשן נפשי, רבי קטן fungeerende ook als חזן fungeert, plaatst hij zich voor den עמוד als מנחה (§ 73) en אם קדי אם het Almemmor (§ 74).

§ 170 Na קדי voor אבן לציון doet de חזן een טלית om en plaatst hij zich voor den עמוד (§ 3).

§ 171. Het inleidingsstukje voor het „אפרקסן" begint met ותנלה (§ 31).

§ 172. Omtrent het „אפרקסן" bij afwezigheid van כהן en לוי zie § 32.

§ 173. Omtrent de indeeling van de 1e פרקה van de קדיש van den volgenden אבות zie § 39.

§ 174 Na den laatsten אמן van den 't laatst „אפרקסנה" (vgl. § 46) voor יהלא wordt חזור איר ליום האבות uitgesproken.

§ 175 De מנחה van קדוש is steeds gelijk aan die der werkdagen (behalve אם יום כפור) (

§ 176 In מנחה וקדוש voor יום (אחר עשרה in) wordt het woord לקח לחם niet weggelaten.[1]

§ 177 In אחר עשרה wordt אם אבל — en niet אבל — gezegd.

---

[1] Anders dan in Amsterdam.

ערבית — מנחה
של מוצאי שבת — של שבת

§ 178 צדקתך verwacht indien de שבת op een datum is, waarop men bij מנחה geen 2den zegen (§ 51); en ook op שבת מוסף (§ 610).

§ 179 Van צדקתך wordt iedere פסוק eerst door den חזן voorgedragen en dan door de Gemeente uitgesproken.

§ 180 Indien een לבל תלבשו zijn שבעה der Synagoge is, wordt צדקתך wel gezegd, doch de לבל תלבשו verlaat tevoren de Synagoge en komt daarna terug. Evenzoo een חתן in zijn שבעה. Evenzoo een of meer der בעלי ברית, die vrijdags een מילה hebben gehad. Is een בעל ברית — of meer — ter Synagoge, die na מנחה een מילה heeft, dan verlaat hij de Synagoge niet en צדקתך wordt niet gezegd.

§ 181 Na עלינו wordt wel קדיש יתום gezegd.

ערבית של מוצאי שבת

§ 182 Met לדוד ברוך לעולם wordt צלות העובדים door de Gemeente gezongen. De חזן eindigt daarbij op het Almemmor (§ 3:5).

§ 183 Na het laatste vers van מעלה, door den חזן herhaald, ויהי רחום, wordt door חזן en Gemeente tesamen het vers Ps. 20:10 יהוה הושיעה המלך יעננו ביום קראנו, uitgesproken. — Daarna doet de חזן het טלית om en plaatst zich voor den תיבה.

§ 184 Den Zaterdagavond aan het begin van een week, in welker

Anders dan bv. in Amsterdam.

§ 178 מנחות ל. תקפ"ו דה"ח מבבלן וקילך, אבל קלוה קי"ל כב"ב קנ"ב וחלק עם סק"ג וט"ז עם סק"ג

§ 181a Gedr. wok indien 't יום הכפורים begint מעריב (§ 210) מצלת הכוכבים met

F. behalve op יום כיפור, ר"ה en מוצאי יום כ"ט.

§ 184 מהתנגים מכלבוצה לר' יצחק קיזיק טירנאו 26 אב תרכ"ב, יעבו אל תרכ"ג Warschau 1871 Levensohn — אקילה יעב"ץ חלק פ"ט

ראש חדש — ערבית של מוצאי שבת

werkdagen een טוב or — ook יום כפור — invalt, vervallen dadelijk na אחר עבודה volgt; וקתה קדוש en ויהי נעם, חכי קדיש תתקבל.

§185 Het tellen van den עומר heeft plaats tusschen קדיש תתקבל en ויתן לך (§371). Evenzoo het aansteken der קנוכה-lichten (§333).

§186 Na הבדלה drinkt een jongen of drinken jongens onder de 13 jaar van den wijn. Indien er geen is, dan drinkt degene, die הבדלה heeft gezegd (vgl. §100).

§187 Na עלינו-na-קדיש יתום hebben het uitspreken-van-Ps.-121-met-קדיש יתום (§87), het event.-uitspreken-van-Ps.-23-met-half-קדיש-met-ברכו (§88) en het „heeren-enz.-met-קדיש דרבנן (§89) niet plaats. Met עלינו-na-קדיש יתום is de dienst afgeloopen.

ראש חדש

§188 Omtrent het „קדש חדש-benijen" zie §§ 153-158.

§189 Indien בשבת op ערב רקש חדש valt, wordt de הפטרת מחר חדש gezegd, behalve in de in §151 genoemde gevallen. — Bij מנחה vervalt צדקתך (§178).

§190 Van ערב רקש חדש af tot en met מנחה van den 1e zap. den 2e dag רה"ח vervallen תחנון (§57:4°), למנצח (§56:2°) en אל ארך אפים (§52), והוא רחום (§64); en event. אין מזמור לתודה en יהי רצון en (§57). לדוד קרבו (§54 en §56:2°)

§191 Indien it een dag רקש חדש is, zet de אחר ברכו voor

ראש חדש

het מעריב-gebed in de groote herinneringsborden de bordjes רקיע
חדש en roept hij onmiddellijk voor עצרת שחרית de woorden רקיע חדש
uit; den volgenden middag na מנחה worden de bordjes weg-
genomen. Indien רקיע חדש twee dagen heeft, geschiedt dit
alles op den 2e avond, resp. namiddag; en heeft den 1e avond,
resp. namiddag het zelfde plaats met יעלה ויבא (רקיע חדש אמתי).

§ 192. Omtrent het Huid-zegen van עולה לדון zie § 5.

§ 193. Onmiddellijk na חזרת שמונה עשרה volgt „הלל חצי" — alleen
רה"ח heeft „הלל שלם" (§) — en dadelijk daarop אם קדיש (§ 22).

§ 194. Er worden 4 personen „opgeroepen". Voor den 1e leest
men לוים עולה תמיד tot; voor den 2e wordt וקחרת אליהם herhaald
en leest men tot רבעית ההין; voor den 3e van עולת תמיד העשוי tot
על עולת התמיד ונסכה; voor den 4e de פרשת רקיע חדש.

§ 195. Dadelijk na de slot-ברכה van den 4e „opgeroepene" volgt
קדיש (§§ 41 en 43); dan הגבהה (§ 46) en vervolgens de מי שברך
(§§ 41 en 46).

§ 196 Op volgt onmiddellijk קדיש ובנחה יקום — geen למנצח,
§§ 54, 55, 56: 2°, 190 —, en לבסוף, dan קדיש חצי, gevolgd
door מוסף.

§ 197. Gemeente en חזן leggen de תפלין af, tusschen קדיש חצי en מוסף.

§ 198. Bij de herhaling van מוסף wordt de אשרי אחר uitgelaten.

§ 199. In een schrikkeljaar wordt van רקיע חדש חזון af tot en

§ 197 אע קו"ח מ' תכ"ג מע' ר'

De חזן zelf zijn תפלין op na den dienst.

יום טוב - שבת וראש חדש - ראש חדש

§200 Het bijzondere מזמור (§65) is Ps. 104 (§66:1°) en לכפרת פיגע ולכפרת is in de uitdrukking ingevoegd.

שבת וראש חדש

§201 Op שבת וי"ט wordt de יוצר (§108:1°): לקנין לקיים לחיות — zie § 109 —, de קופן (§110:1): לך יקוים — zie § 111 en 112 — en de זולת (§116:1°): קמונתך לחיות — zie § 118 — uitgesproken.

§202 De חפטיר wordt „opgeroepen" bij het 2 ספר (§148) — behalve op חנוכה ( ), פ' מקלים, ( ) פ' החודש en ( ) —; voor hem wordt alleen וברקאי חדשיכם אם ויהיו העצת (Num. 28: 9 v.) gelezen.

§203 Na de מברכה van den לחרון wordt dadelijk אל מלכי מלכים uitgesproken (§43), waarbij אל מלכי מלכים op den לחרון wordt gelegd (§§43, 147); dadelijk daarna volgt הגבהה (§46).

§204 Behalve in de in § 151 genoemde gevallen wordt מכה לחרון הפטרה als gelezen. Na den laatsten פסוק wordt de voorlaatste nog eens gelezen.

§205 Onmiddellijk na den קדיש ונתנה יחד na wordt door den שץ uitgeroepen: לתה יצרת (§162).

§206 In de קדושת חוקף wordt het אלקיכם-stukje van שבת וי"ט ingevoegd (§163).

§207 Bij מנחה vervalt צדקתך צדק (§178).

יום טוב

§208 Elke ערב יום טוב vervallen תחנון — bij מנחה en שחרית — en אין מזמור לדוד (§56:3°) למנצח, (§57:3°) — (§64); en

(ook op ערב יום כפור, §508, ערב ר"ה op §619)

§200 אין קדיש תב"ג פ' ג'

§208 אין קדיש פ' תכ"ט פע' כ' הגה